

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 23.4.2008
KOM(2008)213 lopullinen

2008/0082 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä
annetun direktiivin 98/26/EY ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annetun direktiivin
2002/47/EY muuttamisesta linkitettyjen järjestelmien sekä lainasaamisten osalta**

[SEC(2008)491]

[SEC(2008)492]

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Ehdotuksen keskeisenä tavoitteena on saattaa selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä annettu direktiivi, jäljempänä 'selvityksen lopullisuudesta annettu direktiivi', ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annettu direktiivi, jäljempänä 'rahoitusvakuusdirektiivi', vastaamaan viimeisintä markkina- ja sääntelykehitystä. Tämä tapahtuu ensinnäkin ulottamalla selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin suoja yöllä tapahtuvaan selvitykseen ja linkitettyjen järjestelmien väliseen selvitykseen, koska rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2004/39/EY¹, jäljempänä MiFID-direktiivi, ja selvitysalan eurooppalaisten käytännesääntöjen (Code of Conduct), jäljempänä käytännesäännöt, nojalla järjestelmien keskinäisten linkkien ja yhteentoimivuuden odotetaan koko ajan lisääntyvän. Toiseksi tämä tapahtuu ulottamalla näiden kahden direktiivin suoja uudentyyppisiin omaisuuseriin (eli lainasaamisiin, joilla on keskuspankkien luotto-operaatioiden vakuuskelpoisuus), jotta helpotettaisiin niiden käyttöä koko yhteisössä. Tällä ehdotuksella myös pyritään tekemään joitakin yksinkertaistuksia ja selkeytyksiä rahoitusvakuusdirektiivin ja selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin soveltamisen helpottamiseksi.

Hiljattainen ja edelleen jatkuva rahoitusalan kuohunta on antanut ehdotukselle lisäperusteen, sillä ehdotuksessa esitetyt ratkaisut vahvistaisivat osaltaan huomattavasti välineitä, joilla pystytään hallitsemaan rahoitusmarkkinoiden epävakautta ja kuohuntaa. Esimerkiksi yhdenmukaistetun oikeuskehyksen vahvistaminen lainasaamisten vakuuskäytölle rajat ylittävissä liiketoimissa auttaisi parantamaan markkinalikviditeettiä, jota on koeteltu ankarasti viime kuukausina. Lisäksi sen varmistaminen, että selvitysjärjestelmät toimivat asianmukaisesti nopeasti kehittyvillä markkinoilla, on välttämätöntä rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta, mikä korostuu vielä enemmän markkinoiden kuohuessa.

1.2. Yleinen tausta

Viime vuosina uudentyyppisistä omaisuuseristä, kuten pankkilainoista tai lainasaamisista on tullut merkittävä lähde rahoitusmarkkinoiden alati kasvavassa vakuustoiminnassa. Euroopan keskuspankin neuvosto päätti elokuussa 2004 ottaa lainasaamiset eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoisten omaisuuserien joukkoon 1. tammikuuta 2007 alkaen. Jotkin jäsenvaltiot eli Ranska, Saksa, Espanja, Itävalta ja Alankomaat hyväksyivät jo lainasaamiset, vaikka toimivatkin eri oikeusjärjestelmien nojalla. Jotta keskuspankeilla olisi tasapuoliset toimintaedellytykset ja lisättäisiin lainasaamisten rajat ylittävää käyttöä vakuutena, asianomainen oikeuskehys² on yhdenmukaistettava.

¹ EUVL L ...

² Rahoitusvakuusjärjestelyistä annettu direktiivi 2002/47/EY, EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43, ja selvityksen lopullisuudesta annettu direktiivi 98/26/EY, EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

Toinen merkittävä kehityskaskel rahoitusmarkkinoilla on eri järjestelmien välisten linkkien lisääntyminen. Tämän suuntauksen odotetaan jatkuvan ja jopa kiihtyvän, sillä markkinoiden keskeisten infrastruktuuripalvelujen tarjoajat ottivat käyttöön käytännesäännöt 7. marraskuuta 2006³. Käytännesääntöjen tavoitteena on tehostaa Euroopan selvitysjärjestelmiä tekemällä MiFID-direktiivin 34 ja 46 artiklassa säädetyistä käyttäjällä olevista valinnanmahdollisuuksista todellisia, ei pelkästään teoreettisia. Käytännesääntöjen IV luvussa olevat yleiset periaatteet ja infrastruktuuripalvelujen tarjoajien kesäkuussa 2007 antamassa käyttöoikeutta ja yhteentoimivuutta koskevassa suuntaviivassa ”Access and Interoperability Guideline”⁴ esitetyt yksityiskohtaiset säännöt antavat käyttäjille mahdollisuuden valita palveluntarjoaja helpottamalla järjestelmien linkittymistä eli oikeutta käyttää ulkomaisten markkinoiden järjestelmiä sekä yhteentoimivuutta niiden kanssa. Sen varmistamiseksi, että selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin tavoitteet säilyvät samoina tässä uudessa tilanteessa, ehdotuksessa mukautetaan kyseinen direktiivi tähän uuteen markkinaympäristöön, jolle on ominaista linkkien kasvava määrä.

1.3. Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Selvityksen lopullisuudesta ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annetut direktiivit ovat yhteisön keskeiset välineet rahoitusvakuuksien ja selvitystoiminnan alalla. Ehdotetut muutokset ovat MiFID-direktiivin säännösten mukaisia ja tietyssä määrin pääomavaatimuksia koskevien direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY⁵ erityisten vakavaraisuussuhdetta koskevien säännösten mukaisia. Joillakin luottolaitosten likviditeettiä koskevan direktiivin 2001/24/EY⁶ ja maksukyvyttömyysmenettelyistä annetun asetuksen (EY) N:o 1346/2000⁷ säännöksistä on myös vaikutusta vakuusjärjestelyihin.

Olemassa ei ole kuitenkaan EU:n laajuista kehystä, joka koskisi välittäjän hallinnassa oleviin arvopapereihin kohdistuvien oikeuksien kohtelua. Koska komissio totesi, että tämä saattaa olla mahdollinen oikeudellinen riski rajat ylittävissä liiketoimissa, se perusti oikeusvarmuutta käsittelevän ryhmän tammikuussa 2005 antamaan neuvoja tarkoituksenmukaisesta oikeuskehyksestä. Ryhmän on tarkoitus antaa vuoden 2008 loppuun mennessä loppuraportti, joka täydentää rahoitusvakuusdirektiiviä ja selvityksen lopullisuudesta annettua direktiiviä sekä tässä ehdotuksessa esitettyjä muutoksia. Samanaikaisesti kansainvälisellä tasolla UNIDROIT (International Institute for the Unification of Private Law) aikoo kutsua koolle diplomaattikokouksen syyskuussa 2008 tarkoituksena päästä sopimukseen välittäjän hallinnassa olevia arvopapereita koskevista aineellisoikeudellisista säännöistä. Kyseisen sopimusluonnoksen määräykset perustuvat osittain

³ Käytännesäännöt löytyvät Euroopan komission verkkosivustolta:

http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf

⁴ Suuntaviiva on julkaistu kokonaisuudessaan komission verkkosivuilla:

http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/guideline_en.pdf

⁵ EUVL L ...

⁶ EUVL L ...

⁷ EUVL L ...

rahoitusvakuusdirektiiviin ja selvityksen lopullisuudesta annettuun direktiivin, eikä niiden pitäisi aiheuttaa vastaamattomuusongelmia.

Lainasaamisia koskevilla säännöksillä ei myöskään pyritä kaventamaan kuluttajien oikeuksia, varsinkaan hiljattain hyväksytyn kulutusluottodirektiivin [...] mukaisia oikeuksia. Tämän ehdotuksen soveltamisala rajoittuu lainasaamisiin, joilla on keskuspankkien luotto-operaatioiden vakuuskelpoisuus, mikä periaatteessa sulkee pois yksittäisten kuluttajien lainasaamiset. Esimerkiksi eurojärjestelmän soveltamien kelpoisuuskriteereiden mukaan velalliset tai takaajat joko kuuluvat julkiseen sektoriin tai ovat rahoitusalaan kuulumattomia tai kansainvälisiä/ylikansallisia laitoksia. Lisäksi kaikkien kotimaisten operaatioiden kynnysarvoksi vahvistetaan 500 000 euroa vuodesta 2012, kun taas kulutusluottosopimusten ylärajan odotetaan olevan 50 000–100 000 euroa. Niitä harvoja tapauksia varten, joihin saattaa liittyä kulutusluottosaamisia – näin ei vaikuta nykyisellään olevan ainakaan eurojärjestelmän osalta – lisätään erityinen säännös, joka antaa etusijan kulutusluottodirektiiville.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN

2.1. Intressitahojen kuuleminen

Ottaen huomioon jäsenvaltioille lähetettyyn kyselylomakkeeseen saadut vastaukset komissio hyväksyi 15. joulukuuta 2005 arviointikertomuksen selvityksen lopullisuutta koskevasta direktiivistä 98/26/EY⁸. Kertomuksessa pääteltiin, että yleisesti ottaen selvityksen lopullisuudesta annettu direktiivi toimii hyvin, mutta kertomuksessa tuotiin myös esille kymmenen soveltamista ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevaa seikkaa, jotka kaipaavat lisätarkastelua. Kun jäsenvaltiot ja Euroopan keskuspankki olivat esittäneet huomionsa, komissio pyysi myös alan edustajia, kuluttajia ja muita sidosryhmiä esittämään näkemyksensä. Kesäkuun 30. päivään 2006 mennessä oli saatu seitsemän muuta kommenttia.

Valmistellessaan 20. joulukuuta 2006 antamaansa arviointikertomusta rahoitusvakuusjärjestelydirektiivistä⁹ komissio pyysi jäsenvaltioita, Euroopan keskuspankkia ja ETA-valtioita vuoden 2006 alussa vastaamaan kyseisen direktiivin täytäntöönpanoa ja soveltamista koskevaan kyselylomakkeeseen. Yksityiselle sektorille tehtiin suppeampi kysely. Jäsenvaltioiden ja EKP:n esittämien kommenttien lisäksi komissio sai 27 vastausta suoraan lukuisilta rahoitusmarkkinoiden keskeisiltä toimijoilta ja organisaatioilta. Myös rahoitusvakuusdirektiivistä annetussa kertomuksessa todettiin, että direktiivi toimii hyvin, ja ehdotettiin sen soveltamisalan ulottamista lainasaamisiin. Tietoja asianomaisista kahdesta direktiivistä ja kuulemisista sekä arviointikertomukset on julkaistu sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosaston verkkosivustolla¹⁰.

⁸ KOM(2005) 657

⁹ KOM(2006) 833

¹⁰ http://europa.eu.int/comm/internal_market/financial-markets

Molemmista kertomuksista keskusteltiin perusteellisesti jäsenvaltioiden ja EKP:n kanssa Euroopan arvopaperikomiteassa (ESC). Keskustelut alan edustajien kanssa tapahtuivat eri sidosryhmissä (esim. CESAME¹¹). EKP:n ja kansallisten keskuspankkien kanssa asiaa käsiteltiin työryhmässä, ja tarkoituksena oli erityisesti käsitellä lainasaamiin liittyviä lainsäädännöllisiä muutoksia.

3. VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Komissio on tehnyt lainasaamisten vakuuskäytön helpottamiseen tähtääville eri vaihtoehdoille vaikutusten arvioinnin¹² varmistaakseen selvitysjärjestelmien vakauden ja lisätäkseen oikeusvarmuutta. Komissio katsoo, että loogisin ja tehokkain tapa saavuttaa nämä tavoitteet on muuttaa asianomaisia direktiivejä muutosdirektiivillä.

4. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

4.1. Oikeusperusta

Oikeusperusta ehdotukselle muuttaa selvityksen lopullisuudesta annettua direktiiviä 1998/26/EY ja rahoitusvakuusdirektiiviä 2002/47/EY on sama kuin itse muutettavilla direktiiveillä eli perustamissopimuksen 95 artikla.

4.2. Toissijaisuusperiaate

Kyseisen periaatteen mukaan yhteisön tasolla olisi toteutettava lainsäädäntötoimia ainoastaan, jos jäsenvaltiot eivät voi yksin saavuttaa tavoitteita riittävissä määrin. Selvityksen lopullisuudesta annettu direktiivi on jo osoittanut, että yhteisillä säännöillä on tärkeää rajoittaa tällaisiin järjestelmiin liittyvää järjestelmäriskiä.

Rahoitusvakuusdirektiivin osalta ehdotetut muutokset eivät rajoita jäsenvaltioiden päätöksiä siitä, sallivatko ne lainasaamisten vakuuskäytön, vaan jäsenvaltiot ovat täysin vapaat tekemään tämän päätöksen. Ehdotuksella sen sijaan annetaan lainasaamisten vakuuskäytölle samantasoinen suoja kuin muuntotyypisille rahoitusvakuuksille. Lisäksi yhdenmukaistettujen sääntöjen soveltaminen lainasaamisten vakuuskäyttöön helpottaa tällaista vakuuskäyttöä rajat ylittävissä liiketoimissa.

Edellä esitetty huomioon ottaen ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

4.3. Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, sillä se on tarkasti rajoitettu muutoksiin, joita tarvitaan, jotta mahdollistettaisiin lainasaamisten rajat ylittävä vakuuskäyttö ja järjestelmien yhteentoimivuus. Lisäksi tehdään joitakin pienehköjä yksinkertaistuksia.

¹¹ Selvitystoimintaa käsittelevä neuvoa-antava seurantaryhmä.

¹² Ks. liite.

4.4. Yksinkertaistaminen ja selkeyttäminen

Ehdotuksessa tehdään näihin kahteen direktiiviin joitakin hyödyllisiä yksinkertaistuksia ja selkeytyksiä. Ehdotuksella esimerkiksi pyritään helpottamaan lainasaamisten vakuuskäyttöä ehdottamalla kevyttä järjestelmää, jolla todistetaan lainasaamisten antaminen vakuuskäyttöön, sen sijaan, että sovellettaisiin pitkähköä (ja usein kallista) menettelyä, jossa vaadittaisiin todisteet kustakin yksittäisestä lainasaamisesta. Ehdotuksessa myös esitetään, että poistettaisiin rahoitusvakuusdirektiivin 4 artiklan 3 kohdassa oleva ulkopuolelle jättämistä koskeva säännös (opt-out-säännös), jota ei ole käytetty. Lisäksi pyritään poistamaan asianomaisissa kahdessa direktiivissä olevat vanhentuneet viittaukset. Selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin säännösten selkeyttäminen puolestaan helpottaa direktiivin soveltamista. Ehdotuksessa esimerkiksi selkeytetään kyseisen direktiivin henkilöllistä soveltamisalaa sisällyttämällä selkeästi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat 2 artiklaan.

4.5. Sääntelytavan valinta

Ehdotettu sääntelytapa on direktiivi, koska tarkoituksena on muuttaa kahta voimassa olevaa direktiiviä. Ainoastaan direktiivillä päästään haluttuun oikeusvaikutukseen.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon, eikä tarvita lisää henkilöstöä eikä muita hallintoresursseja.

6. ARTIKLOJA KOSKEVAT HUOMIOT

Tämä ehdotus muutosdirektiiviksi koskee ennen kaikkea lainasaamisiin liittyviä säännöksiä. Teknisten muutosten lisäksi sillä pyritään myös ulottamaan selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin tuomat edut järjestelmiin, jotka yhä suuremmassa määrin toimivat rajat ylittävältä perustalta.

6.1. 1 artikla: Selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin muuttaminen

6.1.1. Selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin 1 artikla

Mainitun artiklan a alakohdassa korvataan ”ecu” ”eurolla” ja c alakohtaan sisällytetään viittaus Euroopan keskuspankkiin, jotta myös sen asianomaiset operaatiot voidaan kattaa.

6.1.2. Selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin 2 artikla

Mainitun artiklan b alakohta sisältää useita viittauksia yhteisön direktiiveihin, jotka ovat vanhentuneet ja korvattu muilla direktiiveillä. Kyseiseen alakohtaan ehdotetut muutokset ovat pääosin sanamuodon muutoksia, mutta muutoksista kaksi vaikuttaa asiasisältöön.

Ensinnäkin selkeytetään sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden asemaa. Kuten komission tekemästä arvioinnista käy esille, jäsenvaltiot ovat aiemmin tulkinneet eri tavalla, ovatko sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat luottolaitoksia. Koska 2 artiklan b alakohdan viittaus direktiiviin 77/780/ETY korvataan viittauksella vuoden 1977 direktiivin konsolidointiin ja uudelleenlaadintaan eli direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohtaan, tehdään selkeäksi, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat kuuluvat direktiivin soveltamisalaan.

Käytännesäännöissä esitetään useita eri tapoja, joilla järjestelmät voivat linkittyä toisiinsa. Kolme näistä ovat merkityksellisiä selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin kannalta: vakiokäyttöoikeus, mukautettu käyttöoikeus ja yhteentoimivuus. Järjestelmät, jotka linkittyvät käyttöoikeuden kautta eli yhdestä järjestelmästä tulee toiseen järjestelmään osallistuja, eivät kuulu selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin soveltamisalaan, sillä nykyisin 'järjestelmä' ei voi olla osallistuja. Tällainen käyttöoikeuden puute on ongelmallinen, sillä käyttöoikeutta tarvitaan todennäköisesti yhä yleisemmin käytännesääntöjen ja MiFID-direktiivin seurauksena. Mainitun artiklan f alakohdasta muutetaan niin, että järjestelmästä voi myös tulla osallistuja.

Mainitun artiklan g alakohdassa määritellään "epäsuora osallistuja". Selvityksen lopullisuudesta annettu direktiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden laajentaa kyseisen direktiivin suojaa epäsuoriin osallistujiin eli pitää epäsuoraa osallistujaa osallistujana, jos jäsenvaltiot pitävät tätä perusteltuna järjestelmäriskin näkökannalta. Tämä mahdollisuus koskee kuitenkin ainoastaan luottolaitoksia, jotka ovat maksujärjestelmien jäseniä. Muita – esimerkiksi keskuksena toimivia vastapuolia, selvitysosapuolia (toisen järjestelmän asiamiehet mukaan luettuna) tai selvitysyhteisöjä – ei voida pitää osallistujina. Mahdollisuutta pitää epäsuoraa osallistujaa osallistujana ei myöskään sovelleta selvitysjärjestelmiin. Tälle syrjinnälle ei ole ilmeistä syytä, ja näin ollen ehdotuksessa laajennetaan epäsuorien osallistujien määritelmää.

Mainitun artiklan h alakohdasta tehdään pelkkä tekninen päivitys, sillä viittaus sijoituspalveludirektiiviin korvataan viittauksella MiFID-direktiiviin.

Mainitun artiklan m alakohdasta sisällytetään vakuuden määritelmään erityinen viittaus lainasaamisiin, joilla on eurojärjestelmän luotto-operaatioiden vakuuskelpoisuus, jottei soveltamisessa olisi epäselvyyttä tai eroja jäsenvaltioissa.

Jotta selvityksen lopullisuudesta annettu direktiivi mukautettaisiin MiFID-direktiivistä ja käytännesäännöistä johtuvaan yhteentoimivuukslinkkien todennäköiseen lisääntymiseen ja TARGET2:n kaltaisiin monenkeskisiin maksujärjestelmiin, (uudessa) n alakohdassa esitetään yhteentoimivan järjestelmän määritelmä kattamaan tilanteet, joissa järjestelmät (ovatpa ne sitten maksujärjestelmiä, arvopaperien selvitysjärjestelmiä, selvitysyhteisöjä tai keskuksena toimivia vastapuolia) linkittyvät toisiinsa yhteentoimivuuden kautta helpottamaan järjestelmien välistä ja muuta selvitystä sekä toimitus maksua vastaan -järjestelmien (DVP eli "delivery versus payment") toimintaa.

(Uudessa) o alakohdassa esitetään järjestelmän ylläpitäjän määritelmä, jotta olisi selvää, mikä taho vastaa järjestelmän hoitamisesta ja kantaa näin ollen oikeudellisen vastuun järjestelmän toiminnasta.

6.1.3. *Selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin 3 artikla*

1 kohta: Muutoksella poistetaan epäselvyys yöllä tapahtuvien selvityspalveluiden asemasta. Sen jälkeen kun selvityksen lopullisuudesta annettu direktiivi hyväksyttiin, yhä useammissa järjestelmissä on otettu käyttöön pankkipäivät, jotka alkavat heti, kun pankkipäivä T-1 päättyy. Tällaiset järjestelmät tarjoavat yöllä tapahtuvia selvityspalveluja, joiden pääasiallisena tarkoituksena on toteuttaa tukku- ja vähittäistoimeksiannot. Nykyisellään on epäselvää, antaako selvityksen lopullisuudesta annettu direktiivi täyden suojan yöllä tapahtuville selvityksille, sillä sen soveltamisalaan kuuluvat ainoastaan saman kalenteripäivän kuluessa toteutettavat siirtomääräykset ('maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäivä'). Selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin tarkka tulkinta saattaisi antaa ymmärtää, että siirtomääräys, joka kirjataan järjestelmään T-1, suojataan ainoastaan, jos eräajo saadaan päätökseen ennen keskiyötä, kun taas keskiyön jälkeisessä eräajossa olevaa määräystä ei suojattaisi. Tämä jättäisi huomattavan määrän siirtomääräyksiä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, minkä vuoksi ehdotetaan, että 'päivä' korvataan viittauksella 'järjestelmän säännöissä määriteltyn pankkipäivään'.

Lisäksi esitetään 'järjestelmän ylläpitäjän' määritelmä selkeyttämään, mikä taho vastaa siitä, että ollaan tietoisia maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta (selvitysosapuoli, keskuksena toimivana vastapuoli tai selvitysyhteisö).

4 kohta (uusi): Sen varmistamiseksi, että selvityksen lopullisuudesta annettu direktiivi on ajan tasalla niiden yhteentoimivuuslinkkien suhteen, joita voi syntyä käytännesääntöjen johdosta, tässä kohdassa pyritään selkeyttämään järjestelmään tulon ajankohta, kun kyseessä ovat yhteentoimivat järjestelmät. Jollei ole täyttä selkeyttä siitä, minkä järjestelmän sääntöjä sovelletaan, yhteentoimivuus voi altistaa johonkin järjestelmään osallistujat tai jopa itse järjestelmän kerrannaisvaikutuksille, joita aiheutuu toisessa järjestelmässä, jonka kanssa se on vakiinnuttanut yhteentoimivuuden, tapahtuneesta maksujen laiminlyönnistä. Epätietoisuus siitä, minkä järjestelmän sääntöjä sovelletaan, on kasvava ongelma, sillä järjestelmät pyrkivät yhä suuremmassa määrin yhteentoimivuuteen muiden järjestelmien kanssa (MiFID-direktivin ja käytännesääntöjen tukemina).

6.1.4. *Selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin 5 artikla*

Samoin kuin tuloajankohdan kanssa, ehdotetaan sen selkeyttämistä, että yhteentoimivien järjestelmien ollessa kyseessä muissa järjestelmissä, joiden kanssa järjestelmä on yhteentoimiva, sovelletuista säännöistä ei aiheudu vaikutuksia peruutusajankohtaa koskeviin järjestelmän sääntöihin.

6.1.5. *Selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin 9 artikla*

Useat järjestelmät toimivat vakuusmekanismien pohjalta. Näissä mekanismeissa osallistujat antavat järjestelmään – usein automaattisesti – vakuuden tai luodaan vakuussammio selvityksen turvaamiseksi konkurssitilanteissa. Yhteentoimivuuden osalta selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin nykyinen sanamuoto ei anna nimenomaista suojaa tällaiselle vakuuden antamiselle. Sen vuoksi ehdotetaan, että 1 kohtaan lisätään viittaus järjestelmään.

Lisäksi poistetaan sana 'perustettava', joka esiintyy kahdesti Euroopan keskuspankin yhteydessä.

6.1.6. Selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin 10 artikla

Ottaen huomioon 2 artiklan o alakohtaan ja 3 artiklan 1 kohtaan esitetyt muutokset ehdotetaan, että ilmoittaessaan järjestelmistä komissiolle jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava myös järjestelmän ylläpitäjä. Tämä velvoite koskisi sekä nykyisiä että uusia järjestelmiä.

6.2. 2 artikla: Rahoitusvakuusdirektiivin muuttaminen

6.2.1. Rahoitusvakuusdirektiivin 1 artikla "Aihe ja soveltamisala"

Mainitun artiklan 1 kohdan 2 alakohta sisältää useita viittauksia yhteisön direktiiveihin, jotka ovat vanhentuneet ja korvattu muilla direktiiveillä. Tähän kohtaan esitetyt muutokset ovat pelkkiä teknisiä päivityksiä.

1 kohdan 4 alakohdan a alakohta: Annettava rahoitusvakuus muodostuu joko rahasta tai rahoitusvälineistä. Rahoitusvakuusdirektiivin täytäntöönpanossa kolme jäsenvaltiota – Tšekki, Ranska ja Ruotsi – ovat ottaneet erityisiä saamisia, muun muassa lainasaamisia, direktiivin mukaisiksi vakuuksiksi hyväksyttävien omaisuuserien luetteloon. Uudella direktiivillä lisätään lainasaamiset, joilla on keskuspankkien luotto-operaatioiden vakuuskelpoisuus, kolmanneksi luokaksi koko yhteisössä.

5 kohta: Sen todistamiseksi, että lainasaamiset on annettu vakuuskäyttöön, esitetään erilainen toimintatapa. Arvo-osuusmuodossa olevien arvopaperien tai käteisen rahan antamista vakuutena koskevat, jo käytössä olevat todistuskeinot ovat riittämättömiä, kun kyseessä ovat lainasaamiset. Kun otetaan huomioon toisistaan melko poikkeavat käytännöt ja se, että yksinkertaiset ja jouhevät menettelyt ovat rahoitusmarkkinoiden edun mukaisia, lainasaamisen sisällyttämisen vakuuden saajalle esitettyyn luetteloon on riitettävä ilman, että olisi esitettävä yksityiskohtaiset tiedot vakuutena annettujen lainasaamisten saattamisesta käyttöön tai yksilöintimenetelmistä. Luettelo voidaan jättää kirjallisena tai oikeudellisesti vastaavassa muodossa, myös sähköisesti, sillä jotkin kansalliset keskuspankit käyttävät sähköisiä luetteloita.

6 kohta: Tosin kuin käteinen raha tai rahoitusvälineet, lainasaamiset eivät ole korvattavissa. Näin ollen määräämisoikeuttaan käyttänyt vakuuden saaja ei voi palauttaa vastaavaa vakuutta sen antajalle liiketoimen päätyttyä. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista selventää, että 5 artiklassa säädettyä määräämisoikeutta ei sovelleta lainasaamisiin.

6.2.2. Rahoitusvakuusdirektiivin 2 artikla "Määritelmät"

2 artiklan 1 kohdan b alakohta: "Omistusoikeuden siirtävän rahoitusvakuusjärjestelyn" määritelmään lisätään sanat "tai täyden oikeutuksen rahoitusvakuuteen" erottamaan toisistaan toisaalta käteisen rahan tai rahoitusvälineiden omistusoikeus ja toisaalta oikeutus lainasaamisiin.

2 artiklan 1 kohdan o alakohta: Lainasaamisen määritelmä

Lisätään uusi 2 artiklan 1 kohdan o alakohta lainasaamisten määrittämiseksi. Lainasaamisille ehdotetaan laajaa määritelmää ottaen huomioon, että lainasaamisilla voi olla erilaisia ominaispiirteitä EU:n eri lainkäyttöalueilla ja markkinoilla.

2 artiklan 2 kohta: Tässä kohdassa selkeytetään, että itse lainasaaminen tai mahdollisuus kerätä siitä saatavat tulo toistaiseksi eivät estä vakuuden antamista vakuuden saajalle.

6.2.3. *Rahoitusvakuusdirektiivin 3 artikla ”Muodolliset vaatimukset”*

Yksi lainasaamisten tehokkaan käytön esteitä on vaatimus, jonka mukaan rahoitusvakuusjärjestelyn luominen tai pätevyys taikka todistekelpoisuus rahoitusvakuuden antamisesta rahoitusvakuusjärjestelyn nojalla riippuu jonkin muodollisen toimen suorittamisesta (kuten siitä, että velallinen rekisteröi vakuutena annettavan lainasaamisen tai tekee asiasta ennakkoilmoituksen). Usein edellytetään ennakkoilmoitusta (esimerkiksi Suomi, Kreikka, Irlanti, Italia, Luxemburg, Alankomaat ja Slovenia), ja toisinaan käytössä on rekisteröintijärjestelmä (esimerkiksi Itävalta, Belgia, Kreikka, Espanja ja Slovenia). Joskus ei ole kumpaakaan (esimerkiksi Ranska, Saksa, Portugali ja Yhdistynyt kuningaskunta).

Mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa (uusi virke) pyritään varmistamaan, että lainasaamisten saattamista käyttöön ei voida mitätöidä sillä perusteella, ettei lainasaamista ole rekisteröity tai ettei velalliselle ole ilmoitettu. Tällä ei tarkoiteta, että rekisteröinti tai velalliselle ilmoittaminen olisi sinällään kiellettävä. Tarkoituksena on pikemminkin estää tällä perusteella tehtävän mitätöinnin riski. Joillakin lainkäyttöalueilla saatetaan katsoa hyödylliseksi rekisteröinnin tai ilmoitusvaatimusten säilyttäminen muissa tarkoituksissa kuin liiketoimen pätevyyden varmistaminen (esimerkiksi vastustamisen mahdollisuus).

Mainitun asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa käsitellään kahta lisäseikkaa, joiden on tarkoitus helpottaa lainasaamisten vakuuskäyttöä. Ensimmäinen seikka koskee vakuutena annetun lainasaamisen velallisen mahdollisuutta käyttää kuittausoikeutta. Tämä mahdollisuus saattaisi vaarantaa vakuuden saajien aseman joillakin lainkäyttöalueilla, sillä vakuus voi sinällään kadota, jos velallinen käyttää kuittausoikeuttaan lainasaamisen velkoja kohtaan ja niitä henkilöitä kohtaan, joille velkoja osoitti, panttasi tai muutoin saattoi käyttöön lainasaamisen vakuutena. Sen vuoksi todetaan, että velallisten pitäisi voida niin halutessaan laillisesti pystyä luopumaan kuittausoikeudestaan tällaisia henkilöitä kohtaan sopimusteitse (ja tämän suostumuksen tulisi olla ensisijainen suhteessa sen kanssa ristiriidassa oleviin kansallisen lainsäädännön säännöksiin).

Toinen seikka koskee pankkisalaisuutta. Joillakin lainkäyttöalueilla se, että alkuperäinen velkojapankki esittää vakuuden saajalle tietoja velallisesta ja lainasaamisesta, saattaa rikkoa pankkisalaisuuden asettamia rajoituksia. Tämän seurauksena joko vastapuolet olisivat haluttomia asettamaan lainasaamia vakuudeksi tai vakuuden saaja ei kykenisi hankkimaan riittävästi tietoa lainasaamisesta tai velallisesta. Myös tässä suhteessa velallisten olisi pystyttävä laillisesti luopumaan pankkisalaisuuteen liittyvistä oikeuksistaan velkojaa kohtaan lainasaamisen saattamiseksi käyttöön sopimusteitse.

Edellä mainittujen säännösten ei tulisi millään lailla vaikuttaa ehdotetussa kulutusluottodirektiivissä tarkoitettuihin yksittäisten kuluttajien oikeuksiin. Kuluttajansuojasyistä kulutusluottodirektiivissä säädetään, että jos luotonantajan oikeudet siirretään kolmannelle osapuolelle, kuluttajalla on oikeus esittää siirronsaajaa kohtaan kaikki ne väitteet, jotka hän olisi voinut esittää alkuperäistä luotonantajaa kohtaan, esimerkiksi vaatia kuittausta. Lisäksi kuluttajalle on ilmoitettava siirtämisestä lukuun ottamatta tapauksia, joissa alkuperäinen luotonantaja yhä toimii luotonantajana suhteessa kuluttajaan. Kuluttajalla ei ole oikeutta luopua direktiiviehdotuksessa hänelle annetuista oikeuksista. Tämän kuluttajansuojan tason säilyttämiseksi myös silloin, kun lainasopimukset ovat vakuuskelpoisia, edellä tarkoitettut säännökset eivät rajoita tulevan kulutusluottodirektiivin säännösten soveltamista.

6.2.4. Rahoitusvakuusdirektiivin 4 artikla ”Rahoitusvakuusjärjestelyjen täytäntöönpano”

4 artiklan 3 kohta ”omaksiottaminen”: Tämän säännöksen mukaan tietyt jäsenvaltiot voivat jättää käyttämättä vakuuden saajan omaksiottamisoikeuden. Omaksiottaminen tarkoittaa periaatteessa, että vakuuden saaja voi täytäntöönpanoon oikeuttavassa tapahtumassa tietyin edellytyksin ottaa omaisuuserät omakseen niiden myymisen sijasta. Yksikään jäsenvaltio ei kuitenkaan ole käyttänyt tätä mahdollisuutta. Näin ollen kaikki jäsenvaltiot tunnustuvat nyt vakuuden saajalle omaksiottamisen täytäntöönpanoon oikeuttavassa tapahtumassa. Näin ollen 4 artiklan 3 kohta on vanhentunut, ja se poistetaan yksinkertaistamisen vuoksi.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä annetun direktiivin 98/26/EY ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annetun direktiivin 2002/47/EY muuttamisesta linkitettyjen järjestelmien sekä lainasaamisten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,
ottavat huomioon komission ehdotuksen¹³,
ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹⁴,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁵,
noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä¹⁶,
sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/26/EY¹⁷ vahvistetaan järjestelmä, jolla varmistetaan siirtomääräysten ja nettoutuksen lopullisuus sekä vakuuden toimeenpanokelpoisuus sekä kotimaisten että ulkomaisten osallistujien osalta.
- (2) Komission arviointikertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle rahoitusvakuusjärjestelydirektiivistä 98/26/EY¹⁸ tultiin siihen tulokseen, että direktiivi 98/26/EY toimii yleisesti ottaen hyvin. Siinä tuotiin esille joitakin tärkeitä muutoksia, joita saattaa olla tulossa maksujärjestelmiin ja arvopaperien selvitysjärjestelmiin, ja todettiin, että direktiiviä 98/26/EY olisi tietyssä määrin tarpeen selkeyttää ja yksinkertaistaa.
- (3) Suurin muutos on kuitenkin järjestelmien välisten linkkien kasvava määrä, sillä kun direktiivi 98/26/EY laadittiin, järjestelmät toimivat lähes yksinomaan kansallisella ja itsenäisellä perustalla. Tämä muutos on yksi rahoitusvälineiden markkinoista sekä

¹³ EUVL C [...], [...].[...].[...], s. [...].

¹⁴ EUVL C [...], [...].[...].[...], s. [...].

¹⁵ EUVL C [...], [...].[...].[...], s. [...].

¹⁶ EUVL C [...], [...].[...].[...], s. [...].

¹⁷ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

¹⁸ KOM(2005) 657 lopullinen/2, 4.7.2006.

neuvoston direkttiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY¹⁹ sekä selvitysalan eurooppalaisten käytäntöjen²⁰ seurauksista. Yhteentoimivan järjestelmän ja järjestelmän ylläpitäjän vastuun käsitteitä olisi selkeytettävä tähän kehitykseen sopeutumiseksi.

- (4) Rahoitusvakuusjärjestelyistä 6 päivänä kesäkuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/47/EY²¹ luodaan yhtenäinen yhteisön oikeuskehys rahoitusvakuuksien (rajat ylittävälle) käytölle, ja sillä poistetaan näin ollen useimmat muodolliset vaatimukset, joita on perinteisesti asetettu vakuusjärjestelyille.
- (5) Euroopan keskuspankin neuvosto on päättänyt ottaa lainasaamiset eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoisten omaisuuserien joukkoon 1 päivästä tammikuuta 2007, ja jotta lainasaamiset voitaisiin taloudellisesti hyödyntää täysimääräisesti, Euroopan keskuspankki suositti direktiivin 2002/47/EY oikeudellisen kattavuuden laajentamista. Komission arviointikertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle rahoitusvakuusjärjestelydirektiivistä 2002/47/EY²² käsiteltiin tätä kysymystä ja yhdyttiin Euroopan keskuspankin lausuntoon. Lainasaamisten käyttö kasvattaa käytettävissä olevien vakuuksien sammuuta, ja direktiivin 2002/47/EY oikeudellisten säännösten yhdenmukaistamisella edistettäisiin edelleen tasapuolisia toimintaedellytyksiä kaikkien jäsenvaltioiden luottolaitoksissa. Lainasaamisten vakuuskelpoisuutta edistämällä voitaisiin tehostaa kilpailua ja parantaa luottojen saatavuutta, mikä hyödyttäisi myös kuluttajia ja velallisia.
- (6) Lainasaamisten vakuuskäytön helpottamiseksi on tärkeää poistaa tai kieltää hallinnolliset säännöt, kuten ilmoitus- ja rekisteröintivelvoitteet, joiden vuoksi lainasaamisten siirrot olisivat käytännössä toteuttamiskelvottomia. Jotteri samoin myöskään vaarannettaisi vakuuden saajien asemaa, velallisten olisi pystyttävä laillisesti luopumaan kuittausoikeuksistaan velkojia kohtaan. Samoin perusteiden velalliselle olisi annettava mahdollisuus luopua pankkisalaisuutta koskevista säännöistä, sillä muutoin vakuuden saajalla voi olla riittämättömästi tietoa asianmukaiseen arviointiin vakuuden kohteena olevien lainasaamisten arvosta. [Nämä säännökset eivät rajoita kulutusluottodirektiivin [.....] säännösten soveltamista].
- (7) Jäsenvaltiot eivät ole käyttäneet direktiivin 2002/47/EY 4 artiklan 3 kohdan mukaista mahdollisuutta jättää käyttämättä vakuuden saajan omaksiottamisoikeus. Kyseinen säännös olisi sen vuoksi poistettava.
- (8) Sen vuoksi direktiivejä 98/26/EY ja 2002/47/EY olisi muutettava,

¹⁹ EUVL L 149, 30.10.2004, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2007/44/EY (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).

²⁰ http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf

²¹ EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43.

²² KOM(2006) 833 lopullinen, 20.12.2006.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 98/26/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 98/26/EY seuraavasti:

(1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan a alakohdassa ilmaisu ”ecuissa” ilmaisulla ”euroissa”.

(b) Korvataan c alakohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

”– jäsenvaltioiden keskuspankkien tai Euroopan keskuspankin toimenpiteiden yhteydessä niiden hoitaessa keskuspankkitoimintoja.”

(2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan b alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta seuraavasti:

”– luottolaitoksia sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY²³ 4 artiklan 1 kohdassa, mukaan luettuina kyseisen direktiivin 2 artiklassa luetellut laitokset,

– sijoituspalveluyrityksiä sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 2004/39/EY²⁴ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja laitoksia, tai”

(b) Korvataan f alakohdassa sanat:

”osallistujalla” laitosta, keskuksena toimivaa vastapuolta, selvitysosapuolta tai selvitysyhteisöä.”

seuraavasti:

”osallistujalla” laitosta, keskuksena toimivaa vastapuolta, selvitysosapuolta, selvitysyhteisöä tai järjestelmää.”

(c) Korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) ”epäsuoralla osallistujalla” laitosta, keskuksena toimivaa vastapuolta, selvitysosapuolta, selvitysyhteisöä tai järjestelmää, jolla on sopimussuhde sellaiseen järjestelmään osallistuvan laitoksen kanssa, jossa pannaan täytäntöön siirtomääräyksiä, jolloin epäsuora osallistuja voi suorittaa siirtomääräykset järjestelmän kautta,”

²³ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

²⁴ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

(d) Korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) ”arvopapereilla” kaikkia direktiivin 2004/39/EY liitteessä 1 olevassa C osassa mainittuja välineitä,”

(e) Korvataan m alakohta seuraavasti:

”m) ”vakuudella” kaikkia rahaksi muutettavissa olevia varoja, myös lainasaamisia, joilla on keskuspankkien luotto-operaatioiden vakuuskelpoisuus, jotka on annettu panttaus-, takaisinosto- tai vastaavaan sopimukseen perustuen (pantiksi annettu raha mukaan lukien) tai muutoin niiden oikeuksien ja velvoitteiden täyttämisen turvaamiseksi, jotka mahdollisesti syntyvät järjestelmässä, tai jotka on annettu jäsenvaltioiden keskuspankeille tai Euroopan keskuspankille,”

(f) Lisätään n ja o alakohta seuraavasti:

”n) ”yhteentoimivalla järjestelmällä” järjestelmää, joka tekee yhden tai useamman järjestelmän kanssa sopimuksen, joka merkitsee yhteisten ratkaisujen käyttöönottoa eikä yksinomaan yhteyttä olemassa olevaan vakiopalveluntarjontaan,

o) ”järjestelmän ylläpitäjällä” järjestelmän päivittäisestä toiminnasta vastaavaa yhteisöä. Järjestelmän ylläpitäjä voi myös toimia selvitysosapuolena, keskuksena toimivana vastapuolena tai selvitysyhteisönä.”

(3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Siirtomääräykset ja nettoutus ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia, ja ne sitovat sivullista siinäkin tapauksessa, että on aloitettu osallistujaa tai yhteentoimivaa järjestelmää koskeva maksukyvyttömyysmenettely, jos siirtomääräykset ovat tulleet järjestelmään ennen 6 artiklan 1 kohdassa määriteltyä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohtaa.

Jos siirtomääräykset ovat poikkeuksellisesti tulleet järjestelmään maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohdan jälkeen ja ne on toteutettu järjestelmän säännöissä määriteltynä pankkipäivänä, jonka kuluessa tällainen menettely on aloitettu, ne ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia ja sivullisiin nähden sitovia ainoastaan, jos järjestelmän ylläpitäjä voi selvitysajankohdan jälkeen osoittaa, että se ei tiennyt eikä sen pitänyt tietää tällaisen menettelyn aloittamisesta.”

(b) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun kyseessä ovat yhteentoimivat järjestelmät, kukin järjestelmä määrittää järjestelmään tulon ajankohtaa koskevat omat sääntönsä. Muiden järjestelmien, joiden kanssa järjestelmä on yhteentoimiva, säännöistä ei aiheudu vaikutuksia järjestelmässä sovellettuihin tuloajankohtaa koskeviin sääntöihin.”

(4) Lisätään 5 artiklaan alakohta seuraavasti:

”Kun kyseessä ovat yhteentoimivat järjestelmät, kukin järjestelmä määrittää peruutusajankohtaa koskevat omat sääntönsä. Muiden järjestelmien, joiden kanssa

järjestelmä on yhteentoimiva, säännöistä ei aiheudu vaikutuksia järjestelmässä sovellettuihin peruutusajankohtaa koskeviin sääntöihin.”

- (5) Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vakuuden antanutta osallistujaa tai jäsenvaltioiden keskuspankkien tai Euroopan keskuspankin vastapuolta koskeva maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta järjestelmän tai osallistujan oikeuksiin sille järjestelmän yhteydessä annettuun vakuuteen eikä jäsenvaltioiden keskuspankkien tai Euroopan keskuspankin oikeuksiin niille annettuun vakuuteen. Vakuus voidaan muuttaa rahaksi kyseisten oikeuksien turvaamiseksi.”

- (6) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Jäsenvaltioiden on yksilöitävä ne järjestelmät ja vastaavat järjestelmien ylläpitäjät, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan, ja ilmoitettava ne komissiolle sekä tiedotettava komissiolle viranomaisista, jotka ne ovat nimenneet 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Järjestelmän ylläpitäjän on ilmoitettava sille jäsenvaltiolle, jonka lakia sovelletaan, järjestelmään osallistujat, mukaan luettuina mahdolliset epäsuorat osallistujat, sekä niitä koskevat muutokset.”

2 artikla

Direktiivin 2002/47/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/47/EY seuraavasti:

- (1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

- (a) Korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) keskuspankki, Euroopan keskuspankki, Kansainvälinen järjestelypankki, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY²⁵ liitteessä VI olevan 1 osan 4 jaksossa tarkoitettu monenkeskinen kehityspankki, Kansainvälinen valuuttarahasto ja Euroopan investointipankki;”

- (b) Korvataan 2 kohdan c alakohdan i–iv alakohta seuraavasti:

”i) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa määritelty luottolaitos, mukaan lukien kyseisen direktiivin 2 artiklassa luetteloidut laitokset;

²⁵ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

ii) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY²⁶ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritelty sijoituspalveluyritys;

iii) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 5 kohdassa määritelty rahoituslaitos;

iv) neuvoston direktiivin 92/49/EY²⁷ 1 artiklan a alakohdassa määritelty vakuutusyritys sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY²⁸ 1 artiklan a alakohdassa määritelty vakuutusyritys; ”

(c) Korvataan 4 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) Annettavan rahoitusvakuuden on muodostuttava rahasta, rahoitusvälineistä tai lainasaamisista, joilla on keskuspankkien luotto-operaatioiden vakuuskelpoisuus.”

(d) Lisätään 5 kohdan toiseen alakohtaan virke seuraavasti:

”Kun kyseessä ovat lainasaamiset, lainasaamisen sisällyttäminen luetteloon, joka esitetään vakuuden saajalle kirjallisesti tai oikeudellisesti vastaavalla tavalla, myös sähköisesti, riittää todistamaan vakuutena annetun saamisen saattamisen käyttöön ja yksilöinnin.”

(e) Lisätään 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäljempänä olevaa 5 artiklaa ei sovelleta lainasaamisiin.”

(2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

(a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) ”omistusoikeuden siirtävällä rahoitusvakuusjärjestelyllä” järjestelyä, mukaan luettuna takaisinostosopimukset, jossa vakuuden antaja siirtää rahoitusvakuuden täyden omistusoikeuden – tai täyden oikeutuksen rahoitusvakuuteen – vakuuden saajalle varmistaakseen tai muutoin kattaakseen asiaankuuluvien rahoitusvelvoitteiden suorittamisen;”

ii) Lisätään o alakohta seuraavasti:

”o) ”lainasaamisilla” rahallisia vaateita, jotka aiheutuvat sopimuksesta, jossa direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa määritelty luottolaitos, mukaan lukien kyseisen direktiivin 2 artiklassa luetteloidut laitokset, myöntää luottoa lainan muodossa.”

(b) Korvataan 2 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Vakuuden antajan oikeus rahoitusvakuuden korvaamiseen toisella tai rahoitusvakuuden ylijäämän takaisin ottamiseen – tai lainasaamisten ollessa kyseessä

²⁶ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

²⁷ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

²⁸ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

niistä saatavien tulojen perimiseen toistaiseksi – ei vaikuta siihen, että rahoitusvakuus on annettu vakuuden saajalle tässä direktiivissä mainitun mukaisesti.”

(3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

(a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun lainasaamisia annetaan rahoitusvakuutena, jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että rahoitusvakuusjärjestelyn luominen tai pätevyys taikka todistekelpoisuus rahoitusvakuuden antamisesta rahoitusvakuusjärjestelyn nojalla riippuu jonkin muodollisen toimen suorittamisesta, kuten siitä, että velallinen rekisteröi vakuutena annettavan lainasaamisen tai tekee ennakoilmoituksen.”

(b) Lisätään 3 [ja 4] kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainasaamisten velalliset voivat laillisesti luopua kirjallisesti tai oikeudellisesti vastaavalla tavalla:

i) kuittausoikeuksistaan lainasaamisten velkoja kohtaan ja niitä henkilöitä kohtaan, joille velkoja osoitti, panttasi tai muutoin saattoi käyttöön lainasaamisen vakuutena; ja

ii) pankkisalaisuutta koskevien sääntöjen mukaisista oikeuksistaan, jotka muutoin estäisivät tai rajoittaisivat lainasaamisten velkojen kykyä saada tietoa lainasaamisesta tai velallisesta lainasaamisen vakuuskäyttöä varten.”

[4. Edellä olevan 1, 2 ja 3 kohdan soveltaminen ei rajoita kulutusluottodirektiivin .../xxx/EY säännösten soveltamista.]

(4) Poistetaan 4 artiklan 3 kohta.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2009. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä lokakuuta 2010.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja